

N:o 53.

Ank. till Riksd. kansli den 7 maj 1903, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande bevillningsutskottets betänkande n:o 49 angående en inkomstskatt för år 1904.

Vid behandlingen af bevillningsutskottets ofvannämnda betänkande hafva kamrarne, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, stannat i olika beslut på sätt här nedan vidare förmåles.

I propositionen n:o 42 hade Kungl. Maj:t, jämte det Riksdagen föreslagits att för år 1904 till upptagande i riksstaten för samma år åtaga sig en särskild bevillning af 11,000,000 kronor under namn af inkomstskatt, föreslagit Riksdagen att besluta, att nämnda inkomstskatt skulle utgå i enlighet med den, jämlikt 1902 års Riksdags beslut, den 21 juni samma år utfärdade, för innevarande år gällande förordning om inkomstskatt, dock att 10 § i förordningen samt de särskilda anvisningarna för ledning vid inkomstskattetaxeringen jämte det vid förordningen fogade formulär till taxeringslängd skulle erhålla den förändrade lydelse, som af ett vid propositionen fogadt förslag utvisades.

Enligt detta förslag skulle nuvarande punkt 6:o i de särskilda anvisningarna betecknas med 7:o och i punkt 6:o däremot lämnas vissa, till den föreslagna ändringen i 10 § närmast hänförliga förklaringar rörande skattskyldigheten; och hafva i förslaget nämnda § samt punkterna 1:o och 6:o i anvisningarna erhållit följande ändrade lydelse:

Bih. till Riksd. Prot. 1903. 5 Saml. 1 Afd. 43 Häft. (N:o 53).

10 §.

Skyldighet att erlägga inkomstskatt äger icke rum, när den skattskyldiges sammanräknade inkomst, däri inbegripen äfven hustruns, understiger 1,000 kronor.

Uppgår denna inkomst till 1,000 kronor, men icke till 2,000 kronor, äro 800 kronor, uppgår den till 2,000 kronor, men icke till 3,000 kronor, äro 600 kronor, och uppgår den till 3,000 kronor, men icke till 4,000 kronor, äro 400 kronor fria från skatt.

Har i fall, hvarom nu är sagdt, skattskyldig inkomst af fast egendom, uppgående enligt de i 2 § stadgade beräkningsgrunder till 300 kronor eller därutöfver, och utgör den skattskyldiges sammanräknade inkomst minst nämnda belopp, skall skatt likväl erläggas för hela den beräknade inkomsten af fast egendom, dock icke för mera än beloppet af den skattskyldiges sammanräknade inkomst.

Uppgår inkomsten till 4,000 kronor, men öfverstiger den icke 6,000 kronor, erlägges skatt efter inkomstens hela belopp.

Öfverstiger inkomsten 6,000 kronor, skola för bestämmande af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, 6,000 kronor af inkomsten upptagas till oförändradt belopp, hvaremot

den del af inkomsten, som öfverstiger	6,000 kr. men icke	10,000 kr.,	ökas med	50 %,
» » » » » »	10,000 kr. »	» 15,000 kr.,	» »	100 %,
» » » » » »	15,000 kr. »	» 20,000 kr.,	» »	150 %,
» » » » » »	20,000 kr. »	» 30,000 kr.,	» »	200 %,
» » » » » »	30,000 kr. »	» 50,000 kr.,	» »	250 %,
» » » » » »	50,000 kr. »	» 80,000 kr.,	» »	300 %,
» » » » » »	80,000 kr. ökas med		400 %.

dock att det belopp, hvarefter skatten skall utgå, icke må i något fall beräknas högre än fyra gånger hela det uppskattade inkomstbeloppet, allt på sätt den vid denna förordning fogade tabell närmare utvisar.

Hvad i denna § är stadgadt om frihet från skatt gäller allenast svensk medborgare, som är i riket mantalsskrifven, och oskiftadt sterbhus efter sådan svensk medborgare.

Vid bestämmande enligt denna § af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, iakttages, att detsamma utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

Särskilda anvisningar för ledning vid inkomstskattetaxeringen.

1:o

Inkomst af fast egendom.

Inkomst af fast egendom fastställes, oafsedt om behållningen af fastigheten varit större eller mindre eller fastigheten icke alls lämnat någon afkastning, enligt bestämmelserna i 2 § i visst förhållande till taxeringsvärdet sålunda, att inkomst beräknas af jordbruksfastighet till sex kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet samt af annan fastighet och frälseränta till fem kronor för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet eller, då bevillning icke utgöres för hela värdet, af den del däraf, för hvilken bevillning erlägges. Taxeringen sker efter nästföregående års taxeringsvärde, men, då sådant värde berörda år icke varit varit fastighet åsatt, efter löpande årets taxeringsvärde.

Skattskyldig, som utom fastighet har annan inkomstkälla, skall följaktligen i sin uppgift till taxeringsmyndigheterna angifva dels sin inkomst med frånräknande af däri möjligen ingående afkastning af fast egendom och dels på ofvannämnda sätt beräknad inkomst af den fasta egendomen. Den, som åtnjuter tillhoppa 3,000 kronors inkomst, däraf 700 kronor härflyta af en till 10,000 kronor taxerad bostadsfastighet, skall således uppgifva 500 kronors inkomst af fast egendom och 2,300 kronors inkomst i öfrigt. Har han därjämte en till 6,000 kronor taxerad obebyggd tomt, skall han, äfven om han icke har någon afkastning af tomten, anses däraf åtnjuta en inkomst af 300 kronor.

Den, som i sin fabriksrörelse använder egen fabriksfastighet, skall såsom inkomst af fast egendom särskildt upptaga fem procent af fastighetens taxeringsvärde, men äger enligt 7 § a) vid beräkningen af sin inkomst af rörelsen göra motsvarande afdrag.

Om den, hvilken är skattskyldig för inkomst af rörelse, tillika i rörelsen förädlar skogs-, jordbruks- eller andra produkter från egen jordbruksfastighet, äger han, som skall såsom inkomst af fast egendom uppgifva sex procent af fastighetens taxeringsvärde, vid beräkningen af inkomsten af förädlingsrörelsen göra afdrag för värdet af oförädlade produkter i oförädladt skick.

Har skattskyldig, som eljest helt och hållet eller delvis skulle åtnjuta frihet från skatt, en till 300 kronor eller därutöfver beräknad in-

komst af fast egendom, erlägges skatt för denna inkomst, i den mån den icke öfverstiger skattskyldigs sammanräknade behållna inkomst.

6:o.

Inkomst, som är från skatt fritagen.

Frihet från skatt för hela eller en del af skattskyldigs inkomst enligt de i 10 § meddelade bestämmelser är medgifven allenast svensk medborgare, som är i riket mantalsskrifven, och oskiftadt sterbhus efter sådan. Den gäller således icke t. ex. aktiebolag, utan erlägges skatt af sådant bolag efter taxerade inkomstens *hela* belopp, så snart detta uppgår till minst 100 kronor, äfven om det understiger 4,000 kronor.

Vidare är att iakttaga, att, om skattskyldig, som eljest skulle äga åtnjuta skattefrihet för hela eller en viss del af sin inkomst, har inkomst af fast egendom, beräknad enligt de i 2 § stadgade grunder, till belopp af 300 kronor eller därutöfver, skatt utgår för hela denna senare inkomst, såvida icke den beräknade inkomsten af fast egendom öfverstiger den skattskyldiges sammanräknade behållna inkomst, i hvilket fall skatt icke erlägges för det belopp, hvarmed inkomsten af fast egendom öfverskjuter hela behållna inkomsten.

Har således skattskyldig, som här afses, en till 10,000 kronor taxerad jordbruksfastighet, och afgår från den till 600 kronor beräknade inkomsten häraf ränta å gäld med 200 kronor, erlägges skatt för 400 kronor. Äger skattskyldig en till 40,000 kronor taxerad bostadsfastighet, däraf inkomsten således beräknas till 2,000 kronor, och har han dessutom inkomst af arbete till belopp af 1,000 kronor eller följaktligen sammanlagdt 3,000 kronor, hvarifrån afgå för ränta å gäld 1,200 kronor; så att behållna inkomsten utgör 1,800 kronor, åtnjuter han icke någon skattefrihet för denna inkomst, utan skall erlägga skatt för sin inkomst af fast egendom, i den mån denna inkomst icke öfverskjuter den behållna inkomsten, eller således för 1,800 kronor. Skattskyldig, som har 900 kronors behållen inkomst, däraf 480 kronor utgöra beräknad inkomst af fast egendom, skall betala skatt för 400 kronor.

I sitt ofvannämnda betänkande hade emellertid bevillningsutskottet hemställt, bland annat, att Riksdagen ville besluta, att den vid 1902 års riksdag för innevarande år antagna, den 21 juni 1902 utfärdade förordning om inkomstskatt skulle fortfarande under år 1904 gälla med

viss förändrad lydelse af det vid förordningen fogade uppgiftsformuläret samt att, vid bifall till denna utskottets hemställan, Kungl. Maj:ts proposition n:o 42 skulle anses besvarad.

Enligt hvad redan antydts hafva Riksdagens kamrar i förevarande fråga stannat i olika beslut, i det att Första Kammaren, med afslag å hvad utskottet hemställt, bifallit Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, medan Andra Kammaren bifallit, hvad utskottet hemställt.

Häraf framgår visserligen, att bägge kamrarne antagit förordning om inkomstskatt att gälla för år 1904, men att öfverensstämmelse i besluten icke vunnits — utom i fråga om uppgiftsformuläret, hvarom nedan vidare förmäles — rörande lydelsen af 10 § i förordningen samt förr omförmälda punkter i de särskilda anvisningarna för ledning vid inkomstskatttaxeringen äfvensom af formuläret till taxeringslängd. Enligt Första Kammarens beslut skulle författningen i dessa delar affattas i enlighet med Kungl. Maj:ts i samma delar gjorda förslag, medan Andra Kammaren beslutat, att författningen i omförmälda liksom i öfriga delar skulle hafva samma lydelse som i nu gällande förordning om inkomstskatt.

1:o).

I anledning af dessa kamrarnes skiljaktiga beslut får utskottet

a) för afgörande af frågan om lydelsen af 10 § i förordningen föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med Andra Kammaren vill, att 10 § i den för år 1904 afsedda förordning om inkomstskatt skall erhålla samma lydelse som 10 § i den för innevarande år gällande förordning i ämnet, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen i likhet med Första Kammaren beslutat, att 10 § i den för år 1904 afsedda förordning om inkomstskatt skall hafva följande, af Kungl. Maj:t i propositionen n:o 42 föreslagna lydelse:

Skyldighet att erlägga inkomstskatt äger icke rum, när den skatt-

skyldiges sammanräknade inkomst, däri inbegripen äfven hustruns, understiger 1,000 kronor.

Uppgår denna inkomst till 1,000 kronor, men icke till 2,000 kronor, äro 800 kronor, uppgår den till 2,000 kronor, men icke till 3,000 kronor, äro 600 kronor, och uppgår den till 3,000 kronor, men icke till 4,000 kronor, äro 400 kronor fria från skatt.

Har i fall, hvarom nu är sagdt, skattskyldig inkomst af fast egendom, uppgående enligt de i 2 § stadgade beräkningsgrunder till 300 kronor eller därutöfver, och utgör den skattskyldiges sammanräknade inkomst minst nämnda belopp, skall skatt likväl erläggas för hela den beräknade inkomsten af fast egendom, dock icke för mera än beloppet af den skattskyldiges sammanräknade inkomst.

Uppgår inkomsten till 4,000 kronor, men öfverstiger den icke 6,000 kronor, erlägges skatt efter inkomstens hela belopp.

Öfverstiger inkomsten 6,000 kronor, skola för bestämmande af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, 6,000 kronor af inkomsten upptagas till oförändradt belopp, hvaremot

den del af inkomsten, som öfverstiger	6,000 kr. men icke	10,000 kr., ökas med	50 %,
» » » » » »	10,000 » » »	15,000 » » »	100 %,
» » » » » »	15,000 » » »	20,000 » » »	150 %,
» » » » » »	20,000 » » »	30,000 » » »	200 %,
» » » » » »	30,000 » » »	50,000 » » »	250 %,
» » » » » »	50,000 » » »	80,000 » » »	300 %,
» » » » » »	80,000 » ökas med		400 %,

dock att det belopp, hvarefter skatten skall utgå, icke må i något fall beräknas högre än fyra gånger hela det uppskattade inkomstbeloppet, allt på sätt den vid denna förordning fogade tabell närmare utvisar.

Hvad i denna § är stadgadt om frihet från skatt gäller allenast svensk medborgare, som är i riket mantalsskrifven, och oskiftadt sterbhus efter sådan svensk medborgare.

Vid bestämmande enligt denna § af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, iakttages, att detsamma utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.»

Kungl. Majt:s förr omförmälda förslag till lydelse af vissa punkter i de särskilda anvisningarna för ledning vid inkomstskattetaxeringen och af formuläret till taxeringslängd hade gjorts under förutsättning

af och i anslutning till Kungl. Maj:ts förslag till lydelse af 10 §. Lydelsen af omförmälda punkter i anvisningarna och af berörda formulär bör alltså ställas i beroende af Riksdagens beslut rörande affattningen af 10 § i förordningen. Vid sådant förhållande får utskottet hemställa, för den händelse omröstningen beträffande nämnda § kommer att utfalla i enlighet med ja-propositionen,

b) att Första Kammaren ville, med frånträdande af sitt beslut rörande lydelsen af förr omförmälda punkter i de särskilda anvisningarna för ledning vid inkomstskattetaxeringen, biträda det af Andra Kammaren härutinnan fattade beslut, hvarigenom nämnda anvisningar skulle erhålla samma lydelse, som i nu gällande författning i ämnet.

För den händelse åter att samma omröstning kommer att utfalla i enlighet med nej-propositionen, hemställer utskottet,

c) att Andra Kammaren ville, med frånträdande af sitt beslut rörande lydelsen af punkterna 1:o och 6:o i de särskilda anvisningarna för ledning vid inkomstskattetaxeringen, biträda det af Första Kammaren i fråga om anvisningarna fattade beslut, hvarigenom nämnda anvisningar skulle erhålla den lydelse, som i Kungl. Maj:ts proposition n:o 42 föreslagits.

2:o).

I det till författningen hörande formulär till uppgift vid skattskyldigs taxering, som Kungl. Maj:t föreslagit skola i nu gällande affattning jämväl under år 1904 användas, hade utskottet i ifrågavarande betänkande tillstyrkt vissa formella ändringar. Det beslut, hvarigenom Första Kammaren afslagit utskottets hemställan i ämnet, innefattar emellertid äfven afslag å utskottets hemställan rörande uppgiftsformuläret. Då likväl, såsom af diskussionen inom kammaren framgick, afsikten icke varit att afslå utskottets hemställan i denna del, samt Andra Kammaren för sin del bifallit utskottets förslag jämväl i berörda hänseende, hemställer utskottet till Första Kammaren,

att kammaren ville, med frånträdande af sitt beslut rörande det vid författningen fogade uppgiftsformulär, biträda Andra Kammarens därutinnan fattade beslut, hvarigenom formuläret skulle erhålla den af utskottet föreslagna lydelse.

Stockholm den 7 maj 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

J. BROMÉE.
